पवित्रास्पर्शतोस्पृश्या स्पर्शपापं जिहीर्षुणा ।
तेनादृष्यत विप्रस्य योषिन्मासोपवासिनः ॥ ४०१ ॥
ततोऽपि पापिनोऽभूवन् केऽपि तस्मिन् क्षणे द्विजाः ।
तस्मादप्यग्रहारान् ये जगृहुर्गृहभोजिनः ॥ ४०२ ॥
चक्रे चक्रमठं सोऽपि पापः पाशुपताश्रयं ।
तस्मिन् कृतेऽर्द्धनिष्पन्नं तद्धूर्यदयोजयत् ॥ ४०३ ॥
पूर्वोपकारान् विस्मृत्य डामरान् स निरागसः ।
नृपतिः श्वपचाकामी विश्वस्तांश्छद्मनाबधीत् ॥ ४०४ ॥
कृत्तुं व्याजेन विश्वस्ताः केचिड्डामरतस्कराः ।
तस्थुस्तस्यान्तिके द्रोहच्छिद्रानेहःप्रतीक्षिणः ॥ ४०५ ॥
श्वपाकीशयनावासासन्नावस्करमन्दिरे ।
शौचस्थितं तं निःशस्त्रं ते रात्रौ प्रापुरेकदा ॥ ४०६ ॥
अथ तैः प्राप्तसमयैरकस्मात् तस्य सर्वतः ।
क्षिप्रं न्यपात्यताशेषशातशस्त्रपरम्परा ॥ ४०७ ॥
सुप्तस्तठाङ्गदे भ्रष्ट इव निद्रालसेक्षणः ।
प्रबुद्धः शस्त्रपातैः स व्यमुचद्भैरवान् रवान् ॥ ४०८ ॥
निःशस्त्रः शस्त्रमन्विष्यन् क्षरत्क्षतजनिर्झरः ।
अनुद्रुतोऽरिभिर्धावन् शय्यावेश्म विवेश तत् ॥ ४०९ ॥
अप्राप्तहेतिं क्रन्दन्त्या श्वपाक्यालिङ्गिताङ्गकं ।